

[Miljøministeren]

byerne den ene gang efter den anden, tror jeg også, at vi efterhånden kan få det mønster, hvorefter de kan leve videre. Dette er et skridt hen ad vejen.

Man kunne også spørge, hvad det er for en styrkelse af landsbyerne, der kan ligge i dette lovforslag – det var det, fru Margrete Auken var inde på. Jeg synes, at man ved at lægge zonelovskompetencen i landsbyerne hos kommunalbestyrelsen giver dem en bedre mulighed for selv at være med til at styre, herunder også være med til at styre udviklingen i landsbyerne, for det er dog igennem de valgte folk, at beboerne har lejlighed til at øve deres indflydelse. De får herigennem en betydelig bedre mulighed for at øve denne indflydelse, når det bliver den lokale myndighed, der skal afgøre forholdene, da det jo er den, der kender bedst til problemerne på stedet, også når der skal træffes afgørelser om byggeri, tilladelse til ændret anvendelse af bygninger m.v. Det er også kommunalbestyrelsen, der er ansvarlig for den offentlige service på en række områder i landsbyerne.

Hr. Lohmann var inde på de samme problemer med hensyn til det lidt magre i lovforslaget og spurgte også i denne forbindelse, hvad der egentlig ligger af forenklinger i dette lovforslag.

Forenklingen består nok i, at det er kommunen, der også behandler byggesagen, som skal tage stilling til zonelovsspørgsmålet; herved skulle sagsbehandlingen kunne blive hurtigere og mere overskuelig for borgerne.

Hr. Lohmann var også inde på nogle problemer angående de overvejelser, vi har angående de udvidede byggesager, og på spørgsmålet om, hvorvidt man helt kunne undvære zonelovstilladelse i visse tilfælde. Der ligger her nogle problemer, som vi helt klart må se grundigt på under udvalgsarbejdet, og hr. Lohmanns tilsagn om positiv behandling af forslaget var jo bl.a. baseret på disse spørgsmål. Jeg vil meget gerne tage dem yderligere op under udvalgsarbejdet.

Hr. Finn Jørgensen spurgte direkte, om det ikke havde været bedre at ophæve § 9, stk. 9, og det samme var hr. Dræbye inde på.

Spørgsmålet om zonelovskompetencen uden for landsbyerne kan ikke ses isoleret fra den øvrige lovgivning, der varetager beskyttelsen af det åbne land. Regeringen ønsker fortsat at sikre det åbne land, men regeringen vil derfor også nærmere vurdere,

hvordan zonelovens bestemmelser om byggeri m.v. i det åbne land bedst kan administreres sammen med den øvrige lovgivning, der vedrører det åbne land. Jeg har derfor fundet det rigtigst at opretholde bestemmelsen i det foreliggende lovforslag, men det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg endda med megen interesse ser frem til den behandling, dette spørgsmål vil få under udvalgsarbejdet.

Hr. Svend Heiselberg var inde på, om ikrafttrædelsestidspunktet ikke kunne være tidligere end 1. januar 1984, idet hr. Svend Heiselberg meget gerne så, at det lå tidligere. Det spørgsmål mener jeg også at udvalget må tage op til grundig overvejelse.

Jeg vil takke fru Tove Niemann, der – trods modstand imod lovgivningen som sådan – alligevel, så længe den er der, vil være med til at forbedre forholdene for landkommunerne så stærkt, som man kan. Det betragter jeg som et positivt tilsagn til det forslag, der foreligger.

Flere af ordførerne har givet udtryk for, at de overvejelser, jeg har antydnet med hensyn til at opgive visse krav om zonelovgivning, er blevet modtaget positivt; der har ikke fra organisationernes side været udtrykt ønske om på nuværende tidspunkt at få klaret disse problemer, men det indgår meget stærkt i vore overvejelser.

Hr. Dræbye var, som jeg nævnte før, inde på spørgsmålet om § 9, stk. 9. Hr. Dræbye er nok bekendt med, at der ikke er overensstemmelse imellem de kommunale organisationer om netop dette forslag.

I spørgsmålet om, hvorvidt en overgangsordning kan anvendes, indtil der er en kommuneplan, må vi nok sige, at kommuner, som har en kommuneplan ved lovens ikrafttræden, må tilvejebringe tillæg til kommuneplanen med afgrænsning af landsbyerne. Et andet problem, som udvalget nok må se nærmere på, er spørgsmålet om, hvordan man bedst kan afgrænse landsbyerne. Men efter min opfattelse er det en sag, som må afgøres på lokalt plan.

Dræbye (RV):

Miljøministeren svarede mig på spørgsmålet om det åbne land ved at sige, at jeg jo var bekendt med, at der ikke var enighed imellem de kommunale organisationer om, hvor zonelovskompetencen skulle ligge for det